

Édith Piaf

Napisano o niej wiele biografii, ale niektóre fakty z jej życia pozostały tajemnicą. Urodziła się 19 grudnia 1915 jako Édith Giovanna Gassion na paryskim osiedlu Quartier de Belleville, gdzie żyło wielu imigrantów. Podobno przyszła na świat na chodniku przy ul. (rue) de Belleville nr 72, natomiast w jej akcie urodzenia wpisany był szpital Tenon, który znajduje się w tej samej dzielnicy (XX) co rue de Belleville. Otrzymała imię po siostrze Edith Cavell, przełożonej szpitala wojskowego w Brukseli, słynnej brytyjskiej pielęgnowce, której bohaterstwo przyniosło sławę i miano męczennicy okresu I wojny światowej po rozstrzelaniu przez Niemców za pomoc brytyjskim żołnierzom w ucieczce z niewoli.

Ojcem Edith Piaf był Louis Alphonse Gassion (ur. 10 maja 1881 r. w Castillon, Francja; zm. 3 marca 1944 r. w Paryżu), akrobata cyrkowy, matką - Annetta Maillard (ur. 4 sierpnia 1895 r. w Livorno; zm. 6 lutego 1945 r.), śpiewaczka znana pod pseudonimem artystycznym Line Marsa. Louis Alphonse Gassion był synem pochodzącego z Normandii Victora Alphonse'a Gassion, stajennego cyrkowego, i Léontine Louise Descamp, znanej jako Maman Tintine, właścicielki domu publicznego w Bernay w Normandii. Annetta Maillard była zaś córką Auguste'a Eugène'a Maillarda (1866-1912) i Emmy Saïd Ben Mohamed, znanej artystki kabaretowej (ur. w 1876 r. w Soissons, Francja zm. w 1930 r. w Paryżu). Rodzicami Emmy Saïd Ben Mohamed byli Saïd Ben Mohammed (ur. w 1827 r. w Essaouira, Maroko, zm. w 1890 r. w Montluçon), artysta cyrku marokańskiego, i Margueritte Bracco (ur. w 1830 r. w Murrano, zm. w 1898 r. w Paryżu).

Rodzice Edith Piaf mieli jeszcze syna, Herberta Gassion (ur. 31 sierpnia 1918 r. w Marsylii). Porzuciła przez matkę, krótko mieszkała z babką, Emmą (Aïcha) Saïd ben Mohammed (1876-1930). Zanim ojciec wstąpił do wojska, aby walczyć na froncie, zabrał ją do swojej matki, która w Normandii prowadziła dom publiczny. Tamtejsze prostytutki pomagały ją wychować. Gdy miała 3 lata, straciła wzrok i była niewidoma do 7 roku życia. Młodość spędziła na ulicach Paryża. W wieku 15 lat zajęła się śpiewaniem ulicznym. Została odkryta w 1935 przez impresarią Louisa Leplée i rozpoczęła występy w jego kabarecie "Le Gerny's" przy Champs-Élysées, pod pseudonimem "La Môme Piaf" (mały wróblek), który stał się później znany milionom wielbicieli jej talentu. W 1936 miała pierwsze nagranie dla wytwórni Polydor. W 1935 zmarła jej jedyna córka w wieku 2 lat. W czasie wojny występowała w lokalach, współpracując z francuskim ruchem oporu.

Słynęła z niebywalej ekspresji i dramatyzmu[potrzebne źródło] w wykonywaniu piosenek specjalnie dla niej pisanych. Jej chropowaty i stosunkowo niski głos kontrastował z drobną sylwetką (147 cm), co fascynowało widzów m.in. w paryskiej Olympii, z którą była przez lata związana.

Śpiewała także w USA, odnosząc spore sukcesy. Oprócz jej talentu, widzów przyciągała otaczająca Piaf legenda, wynikająca z jej przeszłości, a także nieudanych związków uczuciowych, które z jednej strony zwiększały dramatyzm jej recitali, a z drugiej - pogłębiały chorobę, z którą zmagala się heroicznie do końca życia.

Osiągnąwszy szczyty kariery zaczęła pomagać młodym piosenkarzom, ułatwiając im start artystyczny (wśród nich byli m.in. Yves Montand, z którym miała trwający kilka lat romans, Gilbert Bécaud czy Charles Aznavour). Była dwukrotnie zamężna. Ze swym pierwszym mężem (Jacques Pills) wzięła ślub 20 września 1952, jednak po czterech latach rozwiedli się. W latach 1948-1949 miała romans z żonatym Marcelem Cerdanem, mistrzem świata w boksie. 9 października 1962 wyszła za młodsze od siebie o 21 lat Theophanisa Lamboukasa, znanego jako Théo Sarapo, któremu usiłowała pomóc w karierze piosenki. Pomimo osobliwości tej sytuacji, krytykowanej przez wielu jej przyjaciół, Lamboukas okazał się jej wiernym przyjacielem, opiekującym się troskliwie piosenkarką aż do jej śmierci.

Piaf zmarła na raka wątroby 10 października 1963 w Grasse. Jest pochowana na cmentarzu Père Lachaise. Na jej pogrzebie zebrało się 40 tysięcy ludzi, a na jej grobie do dziś są składane kwiaty. Wiele osób inspirowało się jej muzyką i pisało własne piosenki. Twórczość artystyczna Piaf należy do klasyki piosenki francuskiej i pomimo całkowicie odmienionych dzisiaj standardów i gustów jest chętnie słuchana na całym świecie i wznawiana przez wydawnictwa muzyczne.

Przyjaźniła się z Jeanem Cocteau, który zmarł na atak serca 11 października tego samego roku. Wiele osób uważa, że miało to bezpośredni związek z otrzymaniem wiadomości o jej zgonie. Jednak Jean Marais - wieloletni przyjaciel, partner i aktor filmów Cocteau - wspomina, że pisarza nie łączyła zbyt wielka zażyłość z Édith Piaf. Trudno więc jednoznacznie łączyć te dwa fakty.

W 1977 w Paryżu przy Crespin du Gast nr 5, powstało Muzeum Edith Piaf, w całości poświęcone artystce. Założycielem i właścicielem Muzeum jest Bernard Marchois, będący jednocześnie sekretarzem stowarzyszenia przyjaciół Edith Piaf - "Amis d'Edith Piaf". Stowarzyszenie działa od 1967.

http://pl.wikipedia.org/wiki/%C3%89dith_Piaf

Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Teatr Piosenki Francuskiej w Krakowie

YAGA - Jadwiga Kowalik
w repertuarze Édith Piaf

La vie en rose

<http://blog.parisattitude.com/wp-content/uploads/2013/10/edith-piaf32935.jpg>

Zapraszamy

Lata sześćdziesiąte ubiegłego stulecia to czas wielkości francuskiej piosenki. Przypomnijmy nazwiska: Edith Piaf, Yves Montand, Jacques Brel, belgijski piosenkarz, bard i kompozytor, Charles Aznavour, Gilbert Becaud.

Do dziś zapewne starsi melomani chętnie słuchają tamtych piosenek przypominających im miniony czas młodości, a młodym pokazując, jak się dawniej śpiewało nad Sekwaną. W tamtych piosenkach znakomity był i tekst, i muzyka, i wykonanie.

Koncert zatytułowany „**La vie en rose**” to największe przeboje charzmatycznej osobowości estrady francuskiej **Édith Piaf**. Prezentuje je po francusku znana krakowska artystka **Jadwiga Kowalik – Yaga**, związana z Teatrem Essaiion w Paryżu.

Jest ona absolwentką Akademii Muzycznej w Krakowie, stypendystką prestiżowego paryskiego „Conservatoire Mobil” prowadzonego przez Alice Dona.

Artystka z sukcesami swój projekt prezentowała w całej Polsce, a także na scenach Paryża i Nowego Jorku.

Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Teatr Piosenki Francuskiej w Krakowie

YAGA - Jadwiga Kowalik
w repertuarze **Édith Piaf**

La vie en rose

akordeon, aranżacja - **Walentyn Dubrowskij**

Koncert odbędzie się
w **piątek 23 stycznia 2015 r. o godz. 18.00**
w sali widowiskowej Domu Kultury LSM
w Lublinie, ul. K. Wallenroda 4a, tel. 81 743 48 29
www.domkulturylsm.pl

Bilet 10 zł

